

Hä đáng ngäi thì nhä nhän, nói chuyän bäng nhäng âm ngä líu lo, thäng chan näc mäm vào thäc ăän và hay cäm läy tay nhau.

Nguyên bän Anh ngä "Heroic Allies" cäa Harry F. Noyes III đä cä đäng trong nguyät san "Vietnam", phát hành vào tháng 8 năm 1993, do Ngô Ká chuyän ngä đä känh täng và tri ân sä chäi nä đäu đäng cäm và tuyät väi cäa nhäng Chäi nä Sĩ Quän Läc Viät Nam Cäng Häa

Chäng ai ngäc nhiên läm khi thäy nhäng quän nhän Mä gäi qua Đäng Nam Á - phän län hä còn rät träng, có mät kiän thäc nông cän, đäc đäo täo trong mät xä häi vä kä và hiäu rät ít vä nhäng nän văn hóa khác - hä không cäm thông đäc tâm träng cäa các binh sĩ Viät Nam Cäng Häa (VNCH).

Thät đau lòng khi có nhiäu cäu chäi nä binh Mä täng tham chäi nä Viät Nam läi đä cäu kät väi cái đäm phän chäi nä cäp tiän, nhäng tên trän quän đäch và bän chính khách hoät đäu xúm nhau bôi nhä danh đä cäa mät Quän Läc đä chäng còn có cä häi đä đäc tä bào chäa. Nhäc mä mät quän đäi đäa sa cä trên chäi nä träng vì bä Hoa Kä phän bäi là mät hành đäng đä tiän và bät xäng cäa nhäng ngäi Hoa Kä.

Có thä mät sä quý vä sä ngäc nhiên vä lý luän cäa tôi. Làm sao tôi có thä biän hä cho quän läc VNCH đäc? Phäi chäng tät cä binh sĩ VNCH đäu thuäc loäi bät tài, xäo trá và hän nhất? Không, không phäi vä Trong bài này tôi sä väch ra mät sä bäng chäng xác đáng đä phän bác läi cái luän đäu đä hän đó và phân tích lý do täi sao cái luän đäu đó phát sinh. Dĩ nhiên, quän đäi VNCH không toàn häo. Hä cũng có mät sä länh đäo täi tä, mät sä lính tráng hän nhất, vài ba län hoäng hät bä chäy, xäng bäy và hung bäo. Tuy nhiên, các đäu này cũng đã täng xäy ra đäi väi quän đäi Hoa Kä tham chäi nä Đäng Nam Á.

Trong mät sä länh väc nhä: tä chäc, tiäp vän, tham mäu và chä huy, quän đäi VNCH thua kém quän đäi Hoa Kä thät. Nhäng hä làm gì khác hän đäc khi đät näc hä là đät näc đäng phát triän, hä mäi giành đäc läp tä tay chä đä thuäc đäa và bät ngä lao vào mät trän chäi nä khäc liät, đäi đäu väi kä thù hung häng đäc vũ trang hùng häu tä cä khäi Cäng Sän? Thät ra, các khuyät đäm cäa quän đäi VNCH có cũng giäng nhä các khuyät đäm mà quän đäi Hoa Kä mäc phäi trong Trän Chäi nä Dänh Đäc Läp, dù räng Hoa Kä vào thäi cuäi thä kä 18 đó có nhiäu läi đäm hän, nhä:

- Täm vóc cäa Cuäc Cách Mäng Dänh Đäc Läp hän häp hän và đä đäu khiän hän.

- Khác väi sä bä trä cäa Viät Nam, Hoa Kä qua kinh nghiäm bä trä đã nuôi däng tinh thän tä trä đäa phäng và täo thuän läi cho quäc gia đäo täo nên nhäng nhä länh đäo ätú.

- Quân đội Hoàng Gia Anh không bắn bắn như quân đội Bắc Việt.

- Có phải các binh sĩ Hoa Kỳ gặp gỡ các chiến hữu đồng minh của họ đến để nói với họ về miền Nam Việt Nam với một thái độ khinh rẻ như vậy.

Câu trả lời cho cả hai câu hỏi trên là: "Không!"

Bên cạnh cho câu trả lời đó thật rõ ràng. Ý đồ Tổng Công Kích Tổng Mùa Thân của Công quân là bắt buộc ý chí phòng thủ của miền Nam Việt Nam. Nhưng chúng đã thất bại, binh sĩ VNCH đã chứng minh một cách quyết liệt và hào hùng: không một đơn vị nào bắn tan rã hay tháo chạy. Thậm chí cßnh sát cũng đã chiến đấu, họ dùng cßsúng để bắn lại vào chính quy của Bắc Việt trong khi những người bạn đồng chí CS này thì lại đổ về vô trang vũ khí hàng ngày. Theo báo cáo cho thấy là vào thời điểm đó, số người tình nguyện nhập ngũ lên quá cao, đến nỗi chính phủ phải ngừng tuyển mộ lính trong một thời gian.

Trong trận chiến Mùa Hè Đỏ Lßa 1972, các binh sĩ VNCH bị vây hãm tại An Lộc đã anh dũng tử thủ chứng minh lòng dũng cảm của họ, cùng với những trận mưa pháo bắn tßn, và cuối cùng họ đã đập phá được những trận tấn công liên tục của các chiến xa địch quân. Sau đó, tôi được một công nhân Mỹ kể lại chuyện một tù nhân đội binh VNCH được phép phá hủy 3 chiếc xe tăng của địch. Ông kể:

- Các binh sĩ của tôi ở đây phá hủy được một chiếc xe tăng, rồi sau đó họ lại tiếp tục phá hủy hai chiếc xe tăng kia. Họ rút lui và bắt được thêm một chiếc nữa, còn chiếc kia thì chạy thoát. Khi trở về phòng tuyến, họ bị khiển trách nặng nề.. vì đã để chiếc xe tăng kia tửu thoát."

Tuy hành động của tù nhân này không đúng với quân kỷ, nhưng cái hành động đó đã nói lên tinh thần chiến đấu cao độ và sáng kiến tác chiến của rất nhiều binh sĩ VNCH. Chứng kiến trên không thể không trở lại để u cáo buộc họ hèn nhất được.

Một chứng cứ điển hình hơn, trong những giờ phút cuối cùng của miền Nam Việt Nam năm 1975, khi mà nỗi tuyệt vọng bao trùm lên cả đất nước họ, khi mà biệt rõ ràng Hoa Kỳ sẽ không yßm trợ gì nữa (ngay cả nhiên liệu và đạn dược); ngay thế mà một số đoàn VNCH đã anh dũng cầm cự chiến đấu với bọn số đoàn quân Bắc Việt trong suốt hai tuần lễ tại Xuân Lộc. Trên mặt bình địa, trận chiến Xuân Lộc đó cũng hào hùng như bất cứ trận chiến nào trong quân sự Hoa Kỳ. Các binh sĩ VNCH cuối cùng đã phải rút lui vì không có của họ không còn bom cluster để yßm trợ cho lực lượng bộ binh đến trận đấu tiếp.

Có lẽ tôi được coi một phim tài liệu truyền hình nói về một người phóng viên Úc được trách quay phim chiến trường. Khác với các phóng viên Mỹ, ông ta dành nhiều thì giờ theo sát binh sĩ VNCH. Ông ta công nhận tinh thần chiến đấu anh dũng của họ, và để minh chứng điều đó, ông đã cho trình chiếu cả cuốn phim.

Ông ta nhớ rằng, trong chuyến thăm vùng một khu làng do địch quân kiểm soát, ông được nghe kể rằng Công Sơn số binh sĩ VNCH họ là số binh sĩ Mỹ. Cái lý do chính là binh sĩ Mỹ quá hào ào, do đó địch quân luôn nghe thấy tiếng của họ. Làm sao có được cái điều so sánh này nếu trên thực tế các binh sĩ VNCH không thu được lòng lính thiện chiến.

Tuy nhiên, cái chứng cứ quan trọng nhất để chứng minh tinh thần chiến đấu cao độ của binh sĩ VNCH nằm trong hai sự kiện thời điểm gần và rõ ràng sau đây, dù rằng các sự kiện này thường bị làm ngơ hoặc giữ vờ không biết nhằm che đậy sự thật bại của Hoa Kỳ tại Việt Nam.

Sự kiện thời nhất: Chiến tranh đã bắt đầu từ 7 năm trước khi quân đội tác chiến Hoa Kỳ bước chân vào Việt Nam, và trên chiến trường đó vẫn tiếp tục kéo dài suốt 5 năm sau khi Hoa Kỳ rút quân. Phải có những người đi đầu ra chiến đấu trong thời gian đó, và không ai khác hơn là các binh sĩ VNCH.

Sự kiện thời hai: Có đến 1/4 triệu binh sĩ VNCH hy sinh trong cuộc chiến. Nếu đem so sánh tỉ lệ dân số hai nước, thì con số này phải tương đương với kho tàng hai triệu người Mỹ chết (gấp đôi tỉ lệ số thương vong của tất cả cuộc chiến Hoa Kỳ cộng lại). Bởi không thể tính toán lao nhọc và y nhưu bọn không thể số chiến đấu.

Thì thì tại sao thanh danh quân đội VNCH lại bị xúc phạm nặng nề như vậy?

Dĩ nhiên quân đội VNCH cũng có một số lỗi chiến đấu kém hiệu năng hoặc bất khả năng hoặc, nhưng các trường hợp này cũng tương xứng ra trong quân đội Hoa Kỳ. Tôi biết một vị chỉ huy đội vận pháo binh Hoa Kỳ đã có lỗi ra lệnh trực xạ vào đội quân vì lý do không biết binh Mỹ "bỏ o vờ" cho căn cứ pháo binh đã hết hàng tháo chạy trước hỏa lực hùng hậu của địch.

Sự kiện trên không có nghĩa là toàn thể quân đội Hoa Kỳ hèn nhát, và đôi lần thời bại của binh sĩ VNCH cũng không có nghĩa là toàn thể quân đội VNCH hèn nhát. Dù vậy, ngược lại ta lại rất dễ tin như thế khi được nghe kể lại từ chính miệng các cựu chiến binh Hoa Kỳ hoặc từ các chính trị gia nhằm che giấu cho chính phủ Hoa Kỳ và vị các bại trận miền Nam Việt Nam trong cơn hỗn loạn.

Sự thất bại vẫn để được diễn tả khéo nhất qua một câu chuyện cách đây gần hai thập kỷ khi một mệnh phụ Anh hỡi Quynh Công Wellington rằng: "Có bao giờ quân Anh tháo chạy trên chiến trường không?" Vị Thím Quynh Công này trả lời: "Thưa bà, tất cả binh sĩ đều bỏ chạy trên chiến trường."

Chỉ cần lướt qua quân số cũng dễ dàng xác nhận điều này. Trong suốt cuộc Nội Chiến Hoa Kỳ, chúng ta đã thấy rất nhiều tình huống can đảm nhưng cũng không thiếu gì các hành động khiêu khích. Trên mặt trận, lúc đầu binh sĩ của hai phe Nam Bắc đều chiến đấu rất dũng cảm, rồi rồi phòng tuyến và, rồi bị đẩy, rồi tái phân trí và chiến đấu tiếp. Không có quân đội nào được xem là có lòng hy sinh anh hùng hơn, nhưng những binh sĩ tham dự trận này chiến đấu cũng không tránh khỏi những lúc thất điên bát đảo, và đó cũng là chuyện thường tình trên chiến trường.

Tác giả S.L. Marshall đã từng thu thập chuyển một đội lính Mỹ trong Đệ Nhị Thế Chiến đã tháo chạy tán loạn trước tiếng la ré xung phong của một toán lính Nhật. Nhưng đội lính Mỹ khác thì lại tiếp tục chiến đấu, giết sạch hết toán lính Nhật (đến 10 người), và khám phá ra rằng họ hát những tên lính Nhật này không vũ trang gì cả. Nếu chuyển trên xảy ra cho một đội vận quân đội VNCH, thì chắc chắn những kẻ mưu mô bôi nhọ quân đội này sẽ đi đường đó như là một "cỗ hời bóng vàng" để mà lừa dối rằng toàn thể quân lực VNCH là hèn nhát.

Tôi sao vậy ? Tôi đã nêu ra câu trả lời rồi. Tôi cứ tùy thuộc vào màu da và ngôn ngữ của các binh sĩ liên hiệp. Sự thất bại là vì có một lực lượng quân đội VNCH là xuất phát từ tinh thần kiên cố, thích chiến đấu và bản ngữ bản địa của nền văn hóa Hoa Kỳ.

Tôi có thể làm chứng cho việc xuyên tạc đả kích ác ý và phỉ báng này. Khi vừa đến Việt Nam vào tháng 6 năm 1969, tôi đã chứng kiến ngay sự ngu ngốc và thái độ khinh bỉ của một số người Mỹ đối với nhân dân và quân đội VNCH. Cái thái độ đó nằm trong môi trường quân nhân da trắng ngăm đen, trong các giới dân sự cũng như ký giả Hoa Kỳ. Phong trào thù ghét đội ngũ và nhân dân Việt Nam bùng lan tràn như một cơn bão như đã chứng minh rõ ràng.

Tôi quen một viên đội úy Hoa Kỳ từng nghiệp vụ môn điền kinh tại một viện dưỡng lão danh tiếng (một ngành chuyên môn được dùng để giúp nâng cao trình độ nhận thức quan sát). Khi viên đội úy này trở lại đến vài sau một chuyến công tác ngắn tại Thái Lan, anh ta ca ngợi đạo đức dân tộc Thái Lan. Anh nói rằng: "Dân Thái Lan cho con cái đi học khác hẳn với dân Việt Nam". Anh ta ngạc nhiên rằng họ không lo về học hành khi tôi chỉ cho anh thấy một ngôi trường Việt Nam sát nách doanh trại chúng tôi. Bất cứ ai có mặt cũng đều thấy hàng trăm em học sinh mặc đồng phục quần xanh áo trắng qua lại mỗi ngày, chờ đợi anh chàng phim ảnh này không nhìn thấy các em mà thôi.

Thực là mãi mãi khi người Việt Nam có tiếng hiểu học hành người Mỹ, và miền Nam Việt Nam đã nâng cao được mức biết chữ từ 20% lên 80% trong khi đội ngũ chỉ nhận tranh trí miền (và mặc dù Công Sản chỉ trường học từ các giáo chức), thế mà lại bị anh chàng phim ảnh này cho rằng Việt Nam không có trường học. Vì bị giới đi chinh chiến xa xôi và bị cách biệt gia đình, nên anh Mỹ này nảy sinh lòng oán ghét Việt Nam, và tạo nên thành kiến rằng mọi người Việt Nam đều đáng khinh. Do đó, trong đầu anh cảm tưởng rằng Việt Nam không có trường học, đến rồi cái tâm lý bênh vực họ đã làm hỏng đi cái khả năng nhận thức và đánh giá cả thế giới.

Hãy tưởng tượng cái tâm trạng của một người lính Mỹ ít học, sống giữa một nền văn hóa xa lạ và thế giới lúc nào cũng bị căng thẳng như thế này, rồi là do những cái chụp huy Hoa Kỳ đã huấn luyện họ hiểu một cách mơ hồ về đội ngũ Việt Nam cũng như về thế giới của cuộc chiến.

Tuy nhiên, đó không phải là cái cần để các cựu chiến binh Mỹ huênh hoang rằng họ hiểu những cái mà họ đã thấy tại Việt Nam. Các cựu chiến binh Mỹ từng tham chiến tại Việt Nam cần được vinh danh với các đức tính can đảm, hy sinh, ái quốc của họ. Nhưng can đảm và hy sinh không đồng nghĩa với kiên cố. Đánh giá tại Việt Nam không làm cho những người lính này trở thành những chuyên viên thông thạo về đội ngũ hoặc cuộc chiến Việt Nam, cũng như việc mang nặng nề đau không thể bị những đàn bà trở thành một chuyên gia về thai nhi được.

Giới truyền thông Mỹ cũng chứng tỏ khá gì hơn. Trong một phóng sự đả kích thành kiến, tôi nghe một phóng viên lên án Không Lực VNCH - dù đã được tân trang qua chiến tranh Việt Nam Hóa Chiến Tranh - thế mà lại "đả kích cho Không Quân Hoa Kỳ" thế là họ nhận ra rằng phi vụ nguy hiểm ngoài Bắc Việt. Trên thế giới Hoa Kỳ không muốn Không Quân VNCH bay ra Bắc (chỉ trừ vài phi vụ oanh tạc ban đầu). Các nhà lãnh đạo Hoa Kỳ muốn kiểm soát không phận oanh tạc để dùng nó như một lá bài đàm phán thuyết phục. Vì không muốn miền Nam Việt Nam có bất cứ quyền

kiểm soát nào trong chính sách oanh tạc, Hoa Kỳ đã trang bị cho Không Quân VNCH những vũ khí không thích hợp cho các phi vụ ra Bắc. Miền Nam Việt Nam không được cung cấp oanh tạc chiến đấu, phi cơ tiếp liệu trên không, vũ khí hay các dụng cụ chiến thuật cho các phi vụ này. Đó là quy tắc nghiêm cấm của người Mỹ.

Câu hỏi đặt ra là có phải những phóng viên truyền hình nêu trên đã bị lừa dối hay gì và không biết họ đi họ nhận những chứng minh của Hoa Kỳ. Dựa vào các lời lẽ bịa đặt, chối tai và thanh âm của anh ta, tôi kết luận rằng anh ta chỉ muốn làm nhảm nhí. Một thí dụ khác nói lên cái thành kiến của giới truyền thông, đó là trận chiến vây hãm Khe Sanh. Nếu bạn đi hỏi một ngàn người Mỹ từng nghe biết về trận đánh này rằng đến với nó chỉ đến từ Khe Sanh, thì có lẽ họ hiểu từ đó từ là Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ. Những người làm hàng ngày của họ có một người trong số ngàn người đó nói rằng có một tiểu đoàn Biệt Động Quân VNCH đã cùng chia sẻ nơi gian lao với các chứng minh Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ trong trận chiến ngặt nghèo đó. Có nhiều đến với VNCH khác cũng đã hỗ trợ chiến đấu bên ngoài vòng đai căn cứ Khe Sanh.. Giới truyền thông Mỹ không đem xâu xé các chiến hạm của chứng minh của Hoa Kỳ, mà họ chỉ để ý đến những người đi vào bên bờ thôi, bởi vậy những binh sĩ VNCH chiến đấu cam khổ này đã trở thành những chiến sĩ "vô hình" của Khe Sanh.

Tất cả thành kiến - trong quân đội cũng như trong truyền thông - được thể hiện rõ ràng qua các báo tin chiến sự về cuộc hành quân Hồ Lào năm 1972.

Trong cuốn phim tài liệu truyền hình mới nhất năm trước đây, có một đoạn phỏng vấn lính Mỹ trong lúc chiến đấu ở Hồ Lào đang tiếp diễn. Các lính Mỹ được phỏng vấn này đang sống an toàn tại hậu phương Miền Nam Việt Nam. Họ "giới thiệu" với số chiến đấu của quân đội VNCH với những lời lẽ khinh bỉ và khinh thị. Thế mà sau đó những phóng viên này đã ca ngợi khen ngợi lính G.I Mỹ đó am tường tình hình chiến sự hơn là các nhà thông tin lãnh Hoa Kỳ.

Trận Hồ Lào đã trở thành đặc tài vì nó có liên quan đến một tổ m hình có cấu trúc người lính VNCH bám vào cái cày máy bay trực thăng để trốn chạy khỏi chiến trường. Tổ m hình này bắt đầu rời khỏi phía Bắc Miền này qua tháng năm là một "bóng chng" với số khiếm khuyết của quân lực VNCH. Thực tế, đây là một trò chơi để nói lên mãnh lực của sự xuyên tạc hình ảnh. Thực ra thì số việc nó diễn tiến như sau : Binh sĩ VNCH bắt đầu công bố một loạt thông tin quân hùng hủ.

Quân đội Hoa Kỳ đã thất bại trong việc tìm thấy đã xảy ra vì họ đã phòng không của để ch quá mạnh. Những báo cáo cho biết là lính trên trực thăng đã gặp những thùng đến để bắt tay cao độ 5,000 feet xuống với hy vọng chúng sẽ rơi vào vòng đai của quân đội VNCH. Các trực thăng đó đã không thể nào bay thấp hơn được.

Đội tá Robert Monelli, một sĩ quan Hoa Kỳ có mặt trong một trận đó đã kể lại trên báo Armed Forces Journal số 19 tháng 4 năm 1972 như sau: "Một tiểu đoàn VNCH với 420 binh sĩ bị bao vây liên tiếp trong ba ngày bởi một trung đoàn Công Sơn đến 2,500 đến 3,000 tên. Quân đội Hoa Kỳ không thể tiếp tế cho họ được. Họ phải chiến đấu cho tới khi gần hết đạn, rồi mới đổ xuống máu bằng khí giới tích trữ của để ch. Họ đã mang theo tất cả binh sĩ bỏ thây và cả một số xác chết. Không quân thám sát chụp được rõ ràng có 637 xác chết rải rác chung quanh căn cứ.

Vä phía quân đäi VNCH, tiäu đoàn trên chä còn läi có 253 binh sĩ sau khi đän đä c vòng đai bän. Chäng 17 ngä i trong sä binh sĩ này bä khäng hoäng và đã bám vào cäng träc thẳng đä chäy trän, sä binh sĩ còn läi thì không làm nhä vä "

Bây giờ, có thä mät sä ngä i cho räng hành đäng bám vào cäng träc thẳng đang bay và đä làm mäi cho häa läc phòng không đäch là mät hành đäng gan dä. Hãy xäp đä tài đó qua mät bên, tôi muän đä cäp đän viäc là täi sao chä có mät träng häp riêng lä nhä väy - xäp lá cà mä đäng máu rút lui (đä c coi là mät chiän thuät khó khăn nhät trong binh thä) läi bä thäi phäng đä đi lên án cä mät quân läc, cä mät quäc gia, cä mät dân täc?

Câu trä läi là täi vì kä thä chäng täc. Các ngä i lính VNCH bám läng läng vào träc thẳng bä coi là nhäng tên ngoäi quäc häm hänh. Nhäng näu là lính Mä, hay cä lính Anh, thì hành đäng này đã gây đä c lòng träc än vì đä c biän minh räng hä väa träi qua mät cuäc thä thách đäy cam go. Bäng cä cho läp luän này có thä thäy đä c qua cái phän äng cäa ngä i Mä đäi väi cuäc rút lui cäa binh sĩ Hoàng Gia Anh trong nhäng ngày đäu cäa trän Đä Nhä Thä Chiän. Täng có mät sä län nhäc nhä đã xäy ra trong quân đäi Hoàng Gia Anh täi Dunkirk và nhiäu näi khác. Täi Dunkirk, mät trung sĩ trên mät chiäc tàu cäp cäu đã chäa súng tiäu liên vào các binh sĩ khäng hoäng đä duy trì trät tä. Trên mät con thuyän khác, binh sĩ phäi dùng bäng súng đánh vào đäu mät viên sĩ quan đä ông ta khäi leo qua mép thuyän làm nä c tràn vào. Täi Crete, mät lä đoàn Tân Tây Lan phäi läp vòng đai an toàn quanh biän bäng dao gäm đä ngăn chän binh sĩ Hoàng Gia Anh tràn ngäp lên thuyän. Cái hình änh quân đäi Hoàng Gia Anh đän thân đä c mä chäng läi Hitler năm 1940 thì ca ngäi là mät biäu täng đäy đä đä kiän, còn nhäng träng häp riêng lä nhä các träng häp kä trên không đä c phép làm hoän ä cái bä c tranh toàn cänh däng cäm và tän täy cäa nhäng ngä i lính chiän.

Thành thät mà nói thì quân đäi VNCH đã chiän đäu mät cách täm thäng trong nhäng ngày cuäi cùng cäa cuäc chiän, ngoäi trä trän đánh hào hùng và tuyät cú täi mät trän Xuân Läc. Nói väy chä nó cũng có nhäng nguyên do cäa nó. Và cũng có nhiäu yäu tä đä ta tin räng näu nhän đä c sä yäm trä chân thành tä phía Hoa Kä, quân đäi VNCH đã có thä täo đä c nhäng trän thä hùng nhä kiäu Xuân Läc, và không chäng ngay cä viäc hä đã cäu vän đä c đät nä c.

Vän đä đät ra đây mät län näa không phäi đä bàn đän cách äng xä cäa miän Nam Viät Nam, nhäng chính là đem so sánh cách äng xä cäa hä väi Hoa Kä đä xem liäu Hoa Kä äng xä ra sao näu Hoa Kä bä näm trong mät hoàn cänh, tình huäng täng tä. Và thät sä - näu binh sĩ Hoa Kä bä bä räi giäng nhä Hoa Kä đã cät viän trä Miän Nam Viät Nam mät cách näng nä trong năm 1974, nhiäu tháng trä c khi đäch quân mä nhäng trän täng công kích län chät. Häu quä là chä có rät ít nhiän liäu và đän đä c cung cäp cho miän Nam Viät Nam. Phi cä và quân xa cäa VNCH bä näm ä vì thiäu phä tùng. Binh sĩ phäi ra trän väi máy truyän tin mà không có batteries, và các toán cäu thäng thiäu cä các loäi thuäc thang căn bän. Pháo binh thì bä giäi hän bän đä c ba trái đän mäi ngày trong ngày cuäi cùng cäa cuäc chiän. Tình träng bi đät đän näi tä länh quân đäi Bäc Viät xâm läng miän Nam Viät Nam, täng Văn Tiän Dũng cũng thäa nhän räng khä năng di đäng và häa läc cäa quân đäi VNCH đã sút giäm phän näa. Bên cänh nhäng änh häng träc tiäp vä vät chät, chúng ta cũng phäi đä ý đän nhäng tác häi tinh thän đäi väi các binh sĩ VNCH. Läi đäng tình thä bi thäm này, quân đäi Bäc Viät đã ào ät tän công väi đäy đä vũ khí täi tâm, chiän xa và đäi bác di đäng.

Vâng, quân đäi VNCH đã bäi vong. Hä đã vät bä các chiän cä (phän län đã không còn dùng

Vâng, miền Nam Việt Nam rút quân khỏi các tỉnh cao nguyên để có phòng thủ và vùng vẫy, đưa dân số khỏi nguy cơ ngập lụt và sụp đổ. Nhưng làm sao chính phủ miền Nam lại cam tâm bỏ rơi đồng bào họ sống trên đất này, khi mà đồng bào họ đang tung ra một áp lực nào? Đã có lúc miền Nam Việt Nam hy vọng oanh tạc các B52 Hoa Kỳ sẽ trở lại giúp họ ngăn chặn làn sóng tiến quân của Cộng Sản. Nhưng khi rõ ràng là việc này sẽ không xảy ra, binh sĩ trở nên hoang mang là một điều dễ hiểu thôi. Tình thế nên được suy sụp, nhu cầu binh sĩ bỏ ngũ - không phải họ hèn nhát hay không muốn chiến đấu bảo vệ tổ quốc, nhưng bởi vì họ không muốn chết một cách vô ích trong khi gia đình đang còn.

Liệu miền Nam Việt Nam có thể chiến thắng vào năm 1975 nếu chính phủ Hoa Kỳ tiếp tục viện trợ cho họ một số lượng đáng kể vũ khí tiếp liệu mà khi Cộng Sản đổ vào Bắc Việt? Câu trả lời là không ai biết được. Nhưng chắc chắn một điều là họ cũng có được các loại chiến đấu bình đẳng, thế mà Hoa Kỳ đã phớt lờ tiếp tục đi cái cớ họ này cớ kia. Chắc chắn họ đã có thể chiến đấu một cách hiệu quả hơn. Rồi dù có thua, họ cũng thua một cách hào hùng trong một trận chiến đẫm máu, và biết đâu đã chứng tỏ được một cuộc kháng chiến thật thánh như A Phú Hãn.

Bây giờ đã quá trể để Hoa Kỳ chuốc lỗi tội ác tày trời khi bỏ rơi nhân dân miền Nam Việt Nam vào tay Cộng Sản. Nhưng nó chừa quá trể để Hoa Kỳ thú nhận lỗi lầm trong việc nhấc mìn hãm. Và cũng chừa quá trể để bắt đầu vinh danh các thành quách và lòng dũng cảm của những binh sĩ VNCH đã chiến đấu bảo vệ lý tưởng tự do.